

بِسْمِ تَعَالَى

قانون جذب در قرآن

**mnemati. blog. ir
@dr_mnemati**

مقدمه

بر اساس مطالعات انجام شده از دیدگاه اسلام؛ قانون جذب مشکلی ندارد مگر اینکه افکار موهوم و غیر توحیدی در ذهن افراد پیدا شود. قانون جذب هرگز قدرت ذهن را جایگزین اراده خداوند رحمان نکرده و اصولاً خواست و اراده الهی همیشه حاکم بر همه قوانین هستی است و در واقع ما هر چه که می‌خواهیم را فقط از خداوند بخشنده و مهربان طلب می‌کنیم. علم حتی اگر توضیح درستی از قانون جذب داشته باشد، بسیاری از مردم عامه قادر به درک و پذیرش آن نخواهند بود. علم همیشه وجود داشته و در هر برهه زمانی همیشه علم از اذهان عموم مردم جلوتر بوده زیرا از ذهن افراد بسیار معدودی علوم جدید کشف می‌شد و برای پیشرفت در زندگی عموم استفاده می‌گردید. بسیاری از افراد با قانون جذب بیشتر و بهتر اسلام را درک می‌کنند و به خدای خود نزدیک تر می‌شوند. این تصمیم و خواست شماسست که قانون جذب را چگونه در کنار باورهای دینی و مذهبی خود بکار بگیرید که در باورها و اعتقادات دینی شما خدشه ای وارد نشود. در کتب قبل از قرآن کریم، مانند انجیل، تورات و... اشارات زیادی شده که اینجا کاری با این موارد نداریم. در قرآن نیز در کنار اشاراتی که به داستان پیامبران و اقوام مختلف دارد، درس هایی ناب را آشکارا و پنهان از کاربرد قانون جذب در اختیار ما قرار داده است و در بسیاری از بخش ها مکرراً بیان شده که اهل عقل و تفکر آن را در خواهند یافت.

مسلمان باید زرنگ باشد. اگر علم و دانشی بود که به سود و نفع مسلمان باشد، باید آن را در چهارچوب عقل و قانون و منطق و باورهای دینی، آگاهانه ارزیابی و استفاده کند. این قانون بسیار بديهی و ملموس است. همه مردم جهان درحال سود بردن از آن هستند و این در حالی است که انکار آن مثل این است که ما بخواهیم قانون جاذبه‌ی زمین را انکار کنیم!

مصادیق قانون جذب در قرآن

یکی از مصادیق در ابتدای قرآن و با سوره حمد شروع می‌شود و نشان می‌دهد که این قانون طی ۷ مرحله در قالب ۷ آیه سوره حمد تحقق می‌یابد:

– بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« به نام خداوند بخشنده و مهربان. »

ابتدا با نام پروردگار شروع می‌کنیم که آرامش بخش دل‌هاست. این آرامش حس رضایت و امید و باور به وجود خدا، یگانگی و رحمت بیکران او در بخشندگی را به سمت ما جذب می‌کند. ما قبول داریم که شخص باید کار را با نام خدا آغاز کند و به این موضوع کاملاً ایمان داشته باشد که خداوند هیچ چیزی را برای خودش نیافریده است، بلکه همه چیز برای انسان است و خداوند منتظر شخصی است که درخواست کند تا از آفریده‌های خود به او ببخشد و خداوند بسیار بخشنده و مهربان است. پس باید کاری کنیم که آن شخصی که خداوند به دنبال اوست ما باشیم.

– الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

« او را شکر می‌گوییم و سپاسگزار می‌شویم. »

در این مرحله باید از خداوند به خاطر آنچه که به ما بخشیده تشکر کنیم. هم بابت چیزهای که به ما داده و هم چیزهای که از ما گرفته، چون خداوند هر چه که می بخشد از رحمتش است و هر چه که می گیرد از حکمتش و ما باید به خاطر هر دو از خداوند بزرگ و مهربان همیشه شاکر باشیم. پس در هر شرایطی و در هر موقعیتی، احساس خود را با تمرکز به نکات مثبت زندگی خود، خوب کنید و نگذارید حال بد، در شما گسترش پیدا کند. بر اساس قانون جذب زمانی که غمگین می شوید احساس بدی در درون شما ایجاد می شود و این احساس بد باعث می شود که اتفاقات بد بیشتری را تجربه کنید.

- الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« از او به نیکی یاد می کنیم که بخشنده و مهربان است. »

گفتیم خداوند همه چیز را برای انسان متعالی می آفریند. ما با قانون جذب بر اساس آموزه های قرآن، تلاش می کنیم کاری کنیم که آن شخص مومن متعالی که خداوند مورد نظرش هست باشیم. خداوند را به عنوان سخاوتمند مطلق بشناسیم و هرگز او را خسیس نپنداریم. نام رحمان برای امور دنیوی و الرحیم برای امور اخروی است، پس آن چیزی که ما در ذهن داریم و می خواهیم جذب کنیم، می تواند از هر دو مورد دنیوی و اخروی باشد.

- مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

« به خود یادآور می شویم که باور داریم همه چیز از آن اوست شکی در آن نیست. »

مرگی هست و آخرتی هست! ما می دانیم هر عملی نتیجه ای معادل به دنبال دارد. این اقدام و عمل همان اعمال ذهنی و بعد فیزیکی در قانون جذب است که گفتیم اگر مثبت باشد، انعکاسی مثبت و چنانکه منفی باشد انعکاس منفی آن را در زندگی خود خواهیم دید. این را دیگر به راحتی هم قانون جذب و هم روانشناسی پذیرفته که هر فکر و اقدام تو نتیجه ای در درون و بیرون دارد. اما در قرآن آمده که، علاوه بر این دنیا نتایج و انعکاسات افکار و اعمال خود را در آن دنیا نیز خواهیم دید که در واقع آن هم انعکاسی از عملکرد ذهنی و فیزیکی این دنیای من و شما است.

- اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

« خلوص و ارادت خود را همیشه به خدای رحمان ابراز می نمایم و میگوئیم که فقط تو را می پرستیم و فقط از تو یاری می جوئیم. »

دوستان در قانون جذب ما درخواست خود را با در ارتعاش صحیح قرار گرفتن، به خدای رحمان اعلام می کنیم. ارتعاش و فرکانس انرژی ذهنی نامی است که علم روانشناسی امروز به آنچه قبلاً آن را ارتباط قلبی می دانستیم، نهاده است. اگر کسی با انرژی کارکرد مغز، فرکانس فکری و ارتعاش مشکل درک دارد، اولاً می تواند تصور کند همان ارتباط قلبی عمیق با خدای رحمان است. در اینجا یادمان می ماند که ما همیشه یک معبود بیشتر نداریم و برای هر درخواستی فقط از خدای واحد استعانت می خواهیم. اگر کسی در قانون جذب پیامی غیر از این داد، ما مسلمانان نمیتوانیم این پیام را بپذیریم مثلاً واژه "کائنات". دقت کنید که ما در قانون جذب، هرگز قدرت خدا را نفی نمی کنیم و باور داریم که همه چیز در دست خداست و اگر او نخواهد، برگگی از درخت به زمین نمی افتد.

اما در عین حال می‌دانیم که خداوند قوانین را در جهان هستی قرار داده که شناسایی آن قوانین و احترام و هم‌سوئی با آن‌ها، ما را از موهبت‌های الهی بهره‌مند می‌سازد.

– اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

« اصل درخواست خود را مطرح می‌کنیم و از خداوند می‌خواهیم که ما را به راه راست هدایت نماید. »

– صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

« جزئیات درخواست را نیز مطرح می‌کنیم. »

در بسیاری از مطالب مربوط به جذب ثروت در خصوص تغییر باور، برنامه ریزی، نحوه صحبت، رفتار صحیح و ... بسیاری از این گونه موارد را خوانده و شنیده‌اید. خداوند به ذهن من و شما قدرت و قابلیت جذب داده است؛ به طوری که وقتی به موضوعی فکر می‌کنیم، نوعی انرژی با فرکانس مشخص ساطع می‌کنیم. این انرژی توانایی انجام کار دارد و می‌تواند خواسته‌ی ما را به سمت وسوی ما بکشد و جذب کند. ما در واقع سعی می‌کنیم از قدرت و توانایی که خداوند به ما داده است، به بهترین شکل ممکن استفاده کنیم و در عین حال این را نیز باور داریم که هم قدرت فکر و هم قابلیت جذب را خداوند به ما بخشیده است. کوچک‌ترین تردیدی به خدا و لطف و کرم او نداشته باشیم یا چشم‌امیدمان به غیر از خدا نباشد و خواسته‌های خود را فقط و فقط از خدای بخشنده و مهربان بخواهیم و نه بنده او که اگر هر چیز دیگری را خدای خود بدانیم مسلماً به خواسته خود نخواهیم رسید.

همچنین در برخی از آیات قرآن کریم می‌خوانیم:

– قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا (الإسراء/ ۸۴)

بگو: «هر کس طبق روش (و خلق و خوی) خود عمل می‌کند؛ و پروردگارتان کسانی را که راهشان نیکوتر است، بهتر می‌شناسد.»

– وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ (الأعراف/ ۵۸)

سرزمین پاکیزه (و شیرین)، گیاهش به فرمان پروردگار می‌روید؛ اما سرزمینهای بد طینت (و شوره‌زار)، جز گیاه ناچیز و بی‌ارزش، از آن نمی‌روید؛ این گونه آیات (خود) را برای آنها که شکر گزارند، بیان می‌کنیم! علامه طباطبایی در تفسیر این آیه می‌نویسد: اعمال حسنه و آثار ارزنده (هم چون افکار خوب و مثبت) از گوهر پاک سرچشمه می‌گیرد و خلاف آن‌ها از خلاف آن.

– وَفَاكِهَةٌ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ (الواقعة/ ۲۰) وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ (الواقعة/ ۲۱)

و میوه‌هایی از هر نوع که انتخاب کنند، و گوشت پرنده از هر نوع که مایل باشند!

- إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ (فصلت/۳۰) نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ (فصلت/۳۱)

به یقین کسانی که گفتند: «پروردگار ما خداوند یگانه است!» سپس استقامت کردند، فرشتگان بر آنان نازل می‌شوند که: «نترسید و غمگین مباشید، و بشارت باد بر شما به آن بهشتی که به شما وعده داده شده است! ما یاران و مددکاران شما در زندگی دنیا و آخرت هستیم؛ و برای شما هر چه دلتان بخواهد در بهشت فراهم است، و هر چه طلب کنید به شما داده می‌شود!

خداوند نفس آدمی را با اقتدار آفریده که می‌تواند اشیاء را در جهان ویژه‌ی خود و منطقه‌ای بیرون از جهان حس و طبق مشیت و اراده‌ی خویش ایجاد نماید؛ زیرا نفس آدمی از جنس ملکوت و قدرت و جبروت است. مادامی که نفس در این عالم حس است و با نیروهای حس و نیستی‌ها سرو کار دارد، پدیده‌های وجودی او از جهت وجود، ضعیف می‌باشد. وقتی ذات نفسانی انسانی از این علایق و پیوندهای مادی گسسته شود، دارای چنان نیرویی می‌گردد که به مبدأ خود نزدیک شود و پدیده‌ها و صور خارجی و واقعی را ایجاد نماید.

- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (ص/۷۲)

هنگامی که آن را نظام بخشیدم و از روح خود در آن دمیدم، برای او به سجده افتید! دلیل اصلی قدرتمندی انسان بر ایجاد خلق صور این است که نفس آدمی از جنس ماده نیست و این خود ما هستیم که با دل بستن به این دنیا و عالم ماده، از قدرتمندی نفس خود می‌کاهیم. انسان در جایگاه رفیعی قرار دارد و نفس او از شرافت والایی برخوردار است. چرا که خداوند از روح خود در او دمیده است، به همین جهت است که می‌گوییم نفس آدمی از جنس ملکوت و قدرت و جبروت است.

- وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ (البراهیم/۳۴)

و از هر چیزی که از او خواستید، به شما داد؛ و اگر نعمتهای خدا را بشمارید، هرگز آنها را شماره نتوانید کرد! انسان، ستمگر و ناسپاس است!

- وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ (البراهیم/۷)

و (همچنین به خاطر بیاورید) هنگامی را که پروردگارتان اعلام داشت: «اگر شکرگزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما خواهم افزود؛ و اگر ناسپاسی کنید، مجازاتم شدید است!

قدردانی و شکرگزاری بزرگترین شکل ارتعاش احساس است. شکرگزاری از نعمت‌های الهی یعنی جذب نعمت‌های بیشتر. به عبارت دیگر یکی از ارکان اصلی قانون جذب شکرگزاری است و هرگز بدون شکرگزاری و احساس رضایت از هرچه هستی و هرچه دارید، قادر به کسب اهداف و جذب رویاهایتان نیستید. بسیاری از مخالفین مذهبی قانون جذب ایراد می‌گیرند که شکرگزاری قانون جذب معلوم نیست که از کیست و یا از کائنات است. شکرگزاری فقط از خدای رحمان معنا دارد و در قانون جذب هم شکرگزاری بابت داشته‌ها فقط از درگاه خداوند صورت می‌گیرد و تازه در قانون جذب شما می‌آموزید بابت چیزهایی که الان ندارید ولی دوست

دارید داشته باشید هم ببینید و حس کنید که خدای رحمان آن را ارزانی داشته و شکرگزار آن باشید. در این آیه هم خدای بخشنده و مهربان واضح و روشن میگوید که شکرگزاری کنید تا به شما داده شود. بیشتر شکرگزاری کنید تا بیشتر به شما داده شود. قانون جذب انقدر شکرگزاری را تاکید و سفارش میکند که شما را به آدمی تبدیل میکند که همیشه و در همه حال شکر گزار خداوند باشید. البته افراد بسیاری وجود دارند که نا دانسته و ناخواسته با ناشکری و ناسپاسی بسیاری از داشته‌ها و فرصتها و شرایط پیش رو را از دست میدهند. در همین ارتباط پیامبر اکرم (ص) فرمودند: «دُعا کنید در حالی که یقین و اطمینان داشته باشید که دُعای شما مستجاب خواهد شد.» همچنین امام صادق (ع) فرمودند: «وقتی چیزی می‌خواهی و خواسته‌ای داری، پس این‌گونه بپندار و تصور کن که خواسته‌ی تو دم در است (اجابت شده است).»

در اکثر کتاب‌هایی که در زمینه‌ی اجابت دعا وجود دارد آمده است که بعد از این که دعاکننده خواسته‌اش را از خداوند درخواست کرد، باید این‌طور تصور و تجسم کند که دعایش اجابت شده و حاجتش برآورده شده است و یکی از شرایط لازم برای اجابت دعا را تصور تحقق خواسته و حاجت ذکر کرده‌اند. این فرمایشات پیامبر اکرم (ص) و امام صادق (ع) را از دو دیدگاه می‌توان بررسی کرد؛ یکی این که بگوییم این تصور اجابت دعا، به نوعی اثبات و اعلام حسن‌ظن و امیدواری ما به خداوند است که همین حسن‌ظن، ما را شایسته‌ی دریافت رحمت الهی می‌کند. نگاه دیگر این است که بگوییم این تصور و تجسم خواسته‌ها و اهداف، به‌تنهایی موضوعیت دارد و همان‌طور که در قانون جذب مطرح است، منجر به جذب هدفمان می‌شود. زمانی که ما هدف خود را تحقق یافته تصور می‌کنیم، این ذهنیت مثبت و تصور خلاق، نوعی انرژی به عالم ساطع می‌کند که خواسته ما را به‌سوی ما جذب می‌کند. لذا این نکته هرگز نباید فراموشمان شود که در مورد قانون جذب، ما باید فقط به نیروی خلاق خداوند یکتا تکیه و توجه کنیم. هم قدرت تجسم از سوی خداوند به آدمی داده شده و هم آنچه را که ما جذب می‌کنیم به اذن اوست. هیچ چیزی در این دنیا به وقوع نمی‌پیوندد مگر به اذن الهی.

- وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ (غافر/۶۰)

پروردگار شما گفته است: «مرا بخوانید تا (دعای) شما را بپذیرم! کسانی که از عبادت من تکبر می‌ورزند به زودی با ذلت وارد دوزخ می‌شوند!»

ما برای دستیابی به خواسته‌هایمان بر قانون جذب تکیه نمی‌کنیم، بلکه قانون جذب را با تکیه بر قدرت خداوند و توکل بر او به کار می‌بندیم. فردی که خدا را بندگی کند می‌تواند به اذن خداوند کارهای بزرگ انجام دهد.

- إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يَجِبُ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ (الحج/۳۸)

خداوند از کسانی که ایمان آورده‌اند دفاع می‌کند؛ خداوند هیچ خیانتکار ناسپاسی را دوست ندارد!

برخی از دانشمندان غربی که در زمینه‌ی قانون جذب تحقیق کرده‌اند، کمتر نقش خدا را در آن در نظر گرفته‌اند، ولی دین مبین اسلام به یاد خداوند و توکل بر او در همه‌ی امور تأکید نموده است. قانون جذب تنها در کنار عبودیت و توکل بر خدا معنا دارد و انجام پذیر است.

- إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادٌ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ (طه/۱۵)

بطور قطع رستاخیز خواهد آمد! می‌خواهم آن را پنهان کنم، تا هر کس در برابر سعی و کوشش خود، جزا داده شود!

تفکر مثبت نیازمند تلاش و کوشش است. در واقع مثبت اندیشی همراه با عمل کردن است که ثمر می‌دهد. چه بسا افرادی که اندیشه مثبت دارند اما چون دست به عمل نمی‌زنند، مثبت‌اندیشی آنان ثمر نمی‌دهد و نمی‌توانند آن طور که باید از قانون جذب استفاده کنند. خداوند انسا‌های تلاش‌گر را دوست دارد و وعده می‌دهد که به اندازه‌ی تلاششان به آن‌ها جزا می‌دهد.

قدم‌های کوچک اولیه راه رسیدن به قدم‌های بزرگ‌تر بعدی است. یکی از ثمرات کار و تلاش کسب تجربه است. حتی شکست‌هایی که در مراحل انجام کار برای انسان پیش می‌آید همه تجربه‌هایی هستند که برای کسب نتیجه نهایی بسیار مفید است. برای فعال‌سازی قانون جذب باید حرکتی انجام داد. باید شروع کرد. یک ارادی قوی در سایه‌ی ایمان قلبی به خداوند می‌تواند انسان را به سوی کسب نعمت‌ها و موفقیت‌ها پیش ببرد. شروع تمام پیروزی‌ها اندیشه‌ی مثبت است. اندیشه‌ی مثبت آغازگر حرکت قانون جذب است و تلاش فرد در جهت عملی ساختن اندیشه‌ی مثبت، عملی کردن قدرت جاذبه‌ی ذهن و موفقیت خواهد بود.

دعا و ارتباط دعا با قانون جذب

دعا یعنی با احساس خوب و خلوص نیت از خدای رحمان درخواست کن و ببین و باور کن که در آینده و در زمان مناسب به تو داده خواهد شد. این همان باور قانون جذب هم هست که درخواست می‌کنیم و بابت آن شکرگزاری می‌کنیم. شما با قانون جذب بیشتر حضور خدا را حس می‌کنید، چون تمام طول شبانه روز در حال شکر و ثنای او هستید و با حس خوب باور دارید که خدای رحمان نظر لطفی بر شرایط زندگی شما دارد. کسی که دعا می‌کند، همان‌طور که وظیفه دارد در راستای دعا و درخواستش تلاش و حرکت هم داشته باشد و این تلاش‌ها، در تحقق خواسته او مؤثر است. در عین حال باید با ذهنیت مثبت و امیدواری، به خود تلقین کند و تجسم نماید که به خواسته‌اش دست یافته است. همان‌طور که تلاش جسمی برای رسیدن به اهداف مؤثر است، تلاش ذهنی نیز بسیار تأثیرگذار است.

از دیدگاه دیگر دُعا یعنی صدا زدن و مدد و یاری خواستن از خداوند در حل مشکلات و گرفتاریها و همچنین بر آورده شدن حاجات و نیازها. دُعا کردن یکی از بهترین اعمالی است که هم خداوند کریم در قرآن و هم پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و امامان معصوم علیه السلام سفارش بسیار نموده اند. برخی از آیات قرآن راجع به دُعا کردن عبارت است از:

- (اعراف آیه ۸۰): برای خدا نامهای نیک است پس او را به وسیله آنها بخوانید و دُعا کنید.

- (غافر آیه ۶۰): مرا بخوانید و درخواست کنید تا پاسخ دهم.

- (انعام ۵۳): ای پیامبر نباید آنان را که هر صبحگاه و شبانگاه خدا را می‌خوانند از پیش خود برانی.

- (فرقان ۷۷): ای رسول من بگو اگر به سوی خدا متوجه نشوید و دُعا نکنید پروردگارم به شما اعتنا نخواهد کرد.

دُعا کردن سه حالت دارد که به هر حالتی که باشد برای انسان اجر معنوی دارد:

حالت اول: آن که صلاح بنده در آن هست و به او می رسد و مشروط به دُعا نیست و در این صورت ثمره دُعا تقرب بنده است به خدا.

حالت دوم: آن که صلاح بنده در آن هست و رسیدن به آن مشروط است به دُعا کردن و در این صورت ثمره دُعا دو چیز است یکی رسیدن به مطلوب و دیگر تقرب به خدا.

حالت سوم: آن که صلاح بنده در آن نیست و به آن نمی رسد چه دُعا بکند چه نکند و در این صورت ثمره دُعا دو چیز است یکی تقرب به خدا، دوم عوض آن که در دنیا از او منع شده در آخرت به اضعاف آن به او عطا می شود.

شرایط دُعا کردن:

- اول : اعتراف به گناهان؛ (استغفرالله ربی و اتوب الیه)
- دوم : شکر نعمتها؛ (شکرا لله و الحمد لله رب العالمین)
- سوم : صلوات بر محمد و آل محمد؛ (اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم)
- چهارم : بیان دُعایی که در دل دارید و حاجت خواستن؛
- پنجم : صلوات بر محمد و آل محمد. (اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم)

* برخی از دعاها ی قرآنی:

- إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. (حمد/۵)

[بار الها] تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری می جوییم.

- إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. (حمد/۶)

ما را به راه راست هدایت فرما.

- مَا يَؤُودُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. (بقره/۱۰۵)

کافران اهل کتاب، و (همچنین) مشرکان، دوست ندارند که از سوی خداوند، خیر و برکتی بر شما نازل گردد؛ در حالی که خداوند، رحمت خود را به هر کس بخواهد، اختصاص می دهد؛ و خداوند، صاحب فضل بزرگ است.

- أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ. (بقره/۱۰۷)

آیا نمی دانستی که حکومت آسمانها و زمین، از آن خداست؟! (و حق دارد هر گونه تغییر و تبدیلی در احکام خود طبق مصالح بدهد؟! و جز خدا، ولی و یاور برای شما نیست. (و اوست که مصلحت شما را می داند و تعیین می کند).

- بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ. (بقره/۱۱۲)

آری، کسی که روی خود را تسلیم خدا کند و نیکوکار باشد، پاداش او نزد پروردگارش ثابت است؛ نه ترسی بر آنهاست و نه غمگین می شوند. (بنابر این، بهشت خدا در انحصار هیچ گروهی نیست).

- فَادْكُرُونِي أذكُرْكُمْ واشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ. (بقره/۱۵۲)

پس به یاد من باشید، تا به یاد شما باشم! و شکر مرا گوئید و (در برابر نعمتهایم) کفران نکنید!

- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ. (بقره/۱۵۳)

ای افرادی که ایمان آورده‌اید! از صبر (و استقامت) و نماز، کمک بگیرید! (زیرا) خداوند با صابران است.

- وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ. (بقره/۱۸۶)

و هنگامی که بندگان من، از تو در باره من سؤال کنند، (بگو): من نزدیکم! دعای دعا کننده را، به هنگامی که مرا می‌خواند، پاسخ می‌گویم! پس باید دعوت مرا بپذیرند، و به من ایمان بیاورند، تا راه یابند (و به مقصد برسند)!

- رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. (بقره/۲۰۱)

و بعضی می‌گویند: «پروردگارا! به ما در دنیا (*نیکی*) عطا کن! و در آخرت نیز (*نیکی*) مرحمت فرما! و ما را از عذاب آتش نگاه دار!»

- رَبَّنَا أفرغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَبَّتْ أقدامنا وَأُنصُرنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ. (بقره/۲۵۰)

پروردگارا! پیمانه شکیبایی و استقامت را بر ما بریز! و قدمهای ما را ثابت بدار! و ما را بر جمعیت کافران، پیروز بگردان!

- وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ. (بقره/۲۸۵)

ما شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا! (انتظار) آمرزش تو را (داریم)؛ و بازگشت (ما) به سوی توست.

- رَبَّنَا لَا تَأْخُذْنَا إِن سَبَبْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ. (بقره/۲۸۶)

پروردگارا! اگر ما فراموش یا خطا کردیم، ما را مؤاخذه مکن! پروردگارا! تکلیف سنگینی بر ما قرار مده، آن چنان که (به خاطر گناه و طغیان)، بر کسانی که پیش از ما بودند، قرار دادی! پروردگارا! آنچه طاقت تحمل آن را نداریم، بر ما مقرر مدار! و آثار گناه را از ما بشوی! ما را ببخش و در رحمت خود قرار ده! تو مولا و سرپرست مایی، پس ما را بر جمعیت کافران، پیروز گردان!

- رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ. (آل عمران /۸)

پروردگارا! دل‌هایمان را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی، (از راه حق) منحرف مگردان! و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش، زیرا تو بخشنده‌ای!

- رَبَّنَا إِنَّا آمَنَّا بِأَعْفِرِ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. (آل عمران/۱۶)

پروردگارا ما ایمان آوردیم پس گناهان ما را بر ما ببخش و ما را از عذاب آتش نگاه دار.

- قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (آل عمران/۲۶)

بگو بارالها! مالک حکومتها تویی؛ به هر کس بخواهی، حکومت می‌بخشی؛ و از هر کس بخواهی، حکومت را می‌گیری؛ هر کس را بخواهی، عزت می‌دهی؛ و هر که را بخواهی خوار می‌کنی. تمام خوبیها به دست توست؛ تو بر هر چیزی قادری.

- تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. (آل عمران/۲۷)

شب را در روز داخل می‌کنی، و روز را در شب؛ و زنده را از مرده بیرون می‌آوری، و مرده را زنده؛ و به هر کس بخواهی، بدون حساب، روزی می‌بخشی.

- فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولِ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. (آل عمران/۳۷)

خداوند، او [= مریم] را به طرز نیکویی پذیرفت؛ و به طرز شایسته‌ای، (نهال وجود) او را رویانید (و پرورش داد)؛ و کفالت او را به «زکریا» سپرد. هر زمان زکریا وارد محراب او می‌شد، غذای مخصوصی در آن جا می‌دید. از او پرسید: «ای مریم! این را از کجا آورده‌ای؟!» گفت: «این از سوی خداست. خداوند به هر کس بخواهد، بی حساب روزی می‌دهد.»

- رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. (آل عمران/۳۸)

خداوند! از طرف خود، فرزند پاکیزه‌ای (نیز) به من عطا فرما، که تو دعا را می‌شنوی!

- رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ. (آل عمران/۵۳)

پروردگارا! به آنچه نازل کرده‌ای، ایمان آوردیم و از فرستاده (تو) پیروی نمودیم؛ ما را در زمره گواهان بنویس!
- رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَتُبِّتْ أقدامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ. (آل عمران/۱۴۷)

پروردگارا! گناهان ما را ببخش! و از تندرویهای ما در کارها، چشم‌پوشی کن! قدمهای ما را استوار بدار! و ما را بر جمعیت کافران، پیروز گردان!

- رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ. (آل عمران/۱۹۳)

پروردگارا! ما صدای منادی (تو) را شنیدیم که به ایمان دعوت می‌کرد که: «به پروردگار خود، ایمان بیاورید!» و ما ایمان آوردیم؛ پروردگارا! گناهان ما را ببخش! و بدیهای ما را ببوشان! و ما را با نیکان (و در مسیر آنها) بمیران!

- رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. (آل عمران/۱۹۴)

پروردگارا! آنچه را به وسیله پیامبران به ما وعده فرمودی، به ما عطا کن! و ما را در روز رستاخیز، رسوا مگردان! زیرا تو هیچ‌گاه از وعده خود، تخلف نمی‌کنی.

- وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا. (نساء/۴۵)

خدا به دشمنان شما آگاهتر است؛ (ولی آنها زبانی به شما نمی‌رسانند.) و کافی است که خدا ولی شما باشد؛ و کافی است که خدا یاور شما باشد.

- قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلِيَانَا وَأَخْرِنَا وَأَيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ. (نساء/۱۱۴)

عیسی بن مریم عرض کرد: «خداوند! پروردگارا! از آسمان مائده‌ای بر ما بفرست! تا برای اول و آخر ما، عیدی باشد، و نشانه‌ای از تو؛ و به ما روزی ده! تو بهترین روزی دهندگانی!»

- وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (انعام/۱۷)

گر خداوند زبانی به تو برساند، هیچ کس جز او نمی‌تواند آن را برطرف سازد! و اگر خیری به تو رساند، او بر همه چیز تواناست؛ (و از قدرت او، هرگونه نیکی ساخته است.)

- قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ. (اعراف/ ۲۳)

گفتند: «پروردگارا! ما به خویشتن ستم کردیم! و اگر ما را نبخشی و بر ما رحم نکنی، از زیانکاران خواهیم بود!»

- وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَّا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. (اعراف/ ۴۷)

و هنگامی که چشمشان به دوزخیان می افتد می گویند: «پروردگارا! ما را با گروه ستمگران قرار مده!»

- وَسِعَ رَبَّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ. (اعراف/ ۸۹)

علم پروردگار ما، به همه چیز احاطه دارد. تنها بر خدا توکل کرده ایم. پروردگارا! میان ما و قوم ما بحق داوری کن، که تو بهترین داورانی!»

- وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَنْفِرْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ. (اعراف/ ۱۲۶)

انتقام تو از ما، تنها بخاطر این است که ما به آیات پروردگار خویش - هنگامی که به سراغ ما آمد - ایمان آوردیم. بار الها! صبر و استقامت بر ما فرو ریز! (و آخرین درجه شکیبائی را به ما مرحمت فرما!) و ما را مسلمان بمیران!»

- قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. (اعراف/ ۱۵۱)

(موسی) گفت: «پروردگارا! من و برادرم را بیامرز، و ما را در رحمت خود داخل فرما، و تو مهربانترین مهربانانی!»

- إِنَّ هِيَ إِلَّا فَتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِينَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ. (اعراف/ ۱۵۵)

این، جز آزمایش تو، چیز دیگر نیست؛ که هر کس را بخواهی (و مستحق بدانی)، به وسیله آن گمراه می سازی؛ و هر کس را بخواهی (و شایسته ببینی)، هدایت می کنی! تو ولی مایی، و ما را بیامرز، بر ما رحم کن. و تو بهترین آمرزندگان!

- وَاتَّكَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا لِإِيكَ قَالِ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ. (اعراف/ ۱۵۶)

و برای ما، در این دنیا و سرای دیگر، نیکی مقرر فرما؛ چه اینکه ما به سوی تو بازگشت کرده ایم! (خداوند در برابر این تقاضا، به موسی) گفت: «مجازاتم را به هر کس بخواهم می رسانم؛ و رحمتم همه چیز را فرا گرفته؛ و آن را برای آنها که تقوا پیشه کنند، و زکات را بپردازند، و آنها که به آیات ما ایمان می آورند، مقرر خواهم داشت!»

- إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِئْمَنِ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ. (انفال/ ۹)

(به خاطر بیاورید) زمانی را (که از شدت ناراحتی در میدان بدر)، از پروردگارتان کمک می خواستید؛ و او خواسته شما را پذیرفت (و گفت): من شما را با یکهزار از فرشتگان، که پشت سر هم فرود می آیند، یاری می کنم.

- إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ. (توبه/ ۱۱۶)

حکومت آسمانها و زمین تنها از آن خداست؛ زنده می کند و می میراند؛ و جز خدا، ولی و یآوری ندارید!

- فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَّا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. (یونس/ ۸۵)

گفتند: «تنها بر خدا توکل داریم؛ پروردگارا! ما را مورد شکنجه گروه ستمگر قرار مده!»

- وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ. (یونس/ ۸۶)

و ما را با رحمتت از (دست) قوم کافر رهایی بخش!

- أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ. (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ. (یونس/ ۶۳)

آگاه باشید که بر دوستان خدا نه بیمی است و نه آنان اندوهگین می‌شوند. همانان که ایمان آورده و پرهیزگاری ورزیده‌اند.

- وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (یونس/۱۰۷)

و اگر خداوند، (برای امتحان یا کیفر گناه)، زبانی به تو رساند، هیچ کس جز او آن را برطرف نمی‌سازد؛ و اگر اراده خیری برای تو کند، هیچ کس مانع فضل او نخواهد شد! آنرا به هر کس از بندگانش بخواهد می‌رساند؛ و او غفور و رحیم است!

- رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَليُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ. (یوسف/۱۰۱)

پروردگارا! بخشی (عظیم) از حکومت به من بخشیدی، و مرا از علم تعبیر خوابها آگاه ساختی! ای آفریننده آسمانها و زمین! تو ولی و سرپرست من در دنیا و آخرت هستی، مرا مسلمان بمیران؛ و به صالحان ملحق فرما!

- الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ. (رعد/۲۸)

آنها کسانی هستند که ایمان آورده‌اند، و دل‌هایشان به یاد خدا مطمئن (و آرام) است؛ آگاه باشید، تنها با یاد خدا دل‌ها آرامش می‌یابد!

- وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ. (ابراهیم/۷)

و (همچنین به خاطر بیاورید) هنگامی را که پروردگارتان اعلام داشت: «اگر شکرگزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما خواهم افزود؛ و اگر ناسپاسی کنید، مجازاتم شدید است!»

- رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ. (ابراهیم/۴۰)

پروردگارا: مرا برپا کننده نماز قرار ده، و از فرزندانم (نیز چنین فرما)، پروردگارا: دعای مرا بپذیر!

- رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ. (ابراهیم/۴۱)

پروردگارا! من و پدر و مادرم و همه مؤمنان را، در آن روز که حساب برپا می‌شود، بیامرز!

- قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ. (حجر/۵۶)

گفت: «جز گمراهان، چه کسی از رحمت پروردگارش مأیوس می‌شود؟!»

- إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بَعِيدًا خَبِيرًا. (اسراء/۳۰)

به یقین، پروردگارت روزی را برای هر کس بخواهد، گشاده یا تنگ می‌دارد؛ او نسبت به بندگانش، آگاه و بیناست.

- وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا. (اسراء/۸۰)

و بگو: «پروردگارا! مرا (در هر کار)، با صداقت وارد کن، و با صداقت خارج ساز! و از سوی خود، حجتی یاری کننده برایم قرار ده!»

- رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا. (کهف/۱۰)

پروردگارا! ما را از سوی خودت رحمتی عطا کن، و راه نجاتی برای ما فراهم ساز!

- قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي. (۲۵) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي. (۲۶) وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي. (۲۷) يَفْقَهُوا قَوْلِي. (طه/۲۸)

(موسی) گفت: «پروردگارا! سینه‌ام را گشاده کن؛ و کارم را برایم آسان گردان! و گره از زبانم بگشای؛ تا سخنان مرا بفهمند!»

– إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى. (طه/۷۳)
ما به پروردگاران ایمان آوردیم تا گناهانمان و آنچه را از سحر بر ما تحمیل کردی ببخشاید؛ و خدا بهتر و پایدارتر است!

– وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ. (انبیاء/۸۹)
و زکریا را (به یاد آور) در آن هنگام که پروردگارش را خواند (و عرض کرد): «پروردگار من! مرا تنها مگذار (و فرزند برومندی به من عطا کن)؛ و تو بهترین وارثانی!»

– وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ. (مؤمنون/۲۹)
و بگو: «پروردگارا! ما را در منزلگاهی پربرکت فرود آر، و تو بهترین فرودآوردنگانی!»
– رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ. (مؤمنون/۹۴)

پروردگار من! مرا (در این عذابها) با گروه ستمگران قرار مده!
– وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ. (مؤمنون/۹۷)
و بگو: «پروردگارا! از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه می‌برم!»

– رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ. (مؤمنون/۱۰۹)
پروردگارا! ما ایمان آوردیم؛ ما را ببخش و بر ما رحم کن؛ و تو بهترین رحم‌کنندگانی!

– رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا. (فرقان/۶۵)
پروردگارا! عذاب جهنم را از ما برطرف گردان، که عذابش سخت و پر دوام است!
– رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا. (فرقان/۷۴)

پروردگارا! از همسران و فرزندانمان مایه روشنی چشم ما قرار ده، و ما را برای پرهیزگاران پیشوا گردان!
– رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ. (۸۳) وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ. (۸۴) وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ. (شعراء/۸۵)

پروردگارا! به من علم و دانش ببخش، و مرا به صالحان ملحق کن! و برای من در میان امتهای آینده، زبان صدق (و ذکر خیری) قرار ده! و مرا وارثان بهشت بر نعمت گردان!
– وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ. (شعراء/۸۷)

و در آن روز که مردم برانگیخته می‌شوند، مرا شرمنده و رسوا مکن!
– أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ. (نمل/۶۲)
یا کسی که دعای مضطر را اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌سازد.

– وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ. (نمل/۷۳)
مسلم! پروردگار تو نسبت به مردم، فضل (و رحمت) دارد؛ ولی بیشترشان شکرگزار نیستند!
– رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغْفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (قصص/۱۶)

پروردگارا! من به خویشتم ستم کردم؛ مرا ببخش! خداوند او را بخشید، که او غفور و رحیم است!
– اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. (عنكبوت/۶۲)

خداوند روزی را برای هر کس از بندگانش بخواد گسترده می‌کند، و برای هر کس بخواد محدود می‌سازد؛ خداوند به همه چیز داناست!

- بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ. (روم/ ۵)

به سبب یاری خداوند؛ و او هر کس را بخواد یاری می‌دهد؛ و او صاحب قدرت و رحیم است!

- أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ. (روم/ ۳۷)

آیا ندیدند که خداوند روزی را برای هر کس بخواد گسترده یا تنگ می‌سازد؟! در این نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان می‌آورند.

- أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ. (لقمان/ ۲۰)

آیا ندیدید خداوند آنچه را در آسمانها و زمین است مسخر شما کرده، و نعمتهای آشکار و پنهان خود را به طور فراوان بر شما ارزانی داشته است؟! ولی بعضی از مردم بدون هیچ دانش و هدایت و کتاب روشنگری درباره خدا مجادله می‌کنند!

- وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا. (احزاب/ ۳)

و بر خدا توکل کن، و همین بس که خداوند حافظ و مدافع (انسان) باشد!

- إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ. (سبا/ ۳۶)

پروردگار من روزی را برای هر کس بخواد وسیع یا تنگ می‌کند، (این ربطی به قرب در درگاه او ندارد)؛ ولی بیشتر مردم نمی‌دانند!

- قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (زمر/ ۵۳)

بگو: «ای بندگان من که بر خود اسراف و ستم کرده‌اید! از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهان را می‌آمرزد، زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است.»

- رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ. (غافر/ ۷)

پروردگارا! رحمت و علم تو همه چیز را فرا گرفته است؛ پس کسانی را که توبه کرده و راه تو را پیروی می‌کنند بیامرزد، و آنان را از عذاب دوزخ نگاه دار!

- رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. (غافر/ ۸)

پروردگارا! آنها را در باغهای جاویدان بهشت که به آنها وعده فرموده‌ای وارد کن، همچنین از پدران و همسران و فرزندانشان هر کدام که صالح بودند، که تو توانا و حکیمی!

- وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ. (غافر/ ۹)

و آنان را از بدیها نگاه دار، و هر کس را که در آن روز از بدیها نگاه داری، مشمول رحمتت ساخته‌ای؛ و این است همان رستگاری عظیم!

- فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ. (غافر/ ۴۴)

و بزودی آنچه را به شما می‌گویم به خاطر خواهید آورد! من کار خود را به خدا واگذارم که خداوند نسبت به بندگانش بیناست!

- وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ. (غافر/۶۰)
پروردگار شما گفته است: «مرا بخوانید تا (دعای) شما را بپذیرم! کسانی که از عبادت من تکبر می‌ورزند به زودی با ذلت وارد دوزخ می‌شوند!»

- لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. (شوری/۱۲)
کلیدهای آسمانها و زمین از آن اوست؛ روزی را برای هر کس بخواهد گسترش می‌دهد یا محدود می‌سازد؛ او به همه چیز داناست.

- اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ. (شوری/۱۹)
خداوند نسبت به بندگانش لطف (و آگاهی) دارد؛ هر کس را بخواهد روزی می‌دهد و او قوی و شکست‌ناپذیر است!

- وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ. (شوری/۲۶)
و درخواست کسانی را که ایمان آورده و کارهای نیک انجام داده‌اند می‌پذیرد و از فضل خود بر آنها می‌افزاید؛ اما برای کافران عذاب شدیدی است!

- رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ. (دخان/۱۲)
پروردگارا! عذاب را از ما برطرف کن که ایمان می‌آوریم.

- رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ. (احقاف/۱۵)
پروردگارا! مرا توفیق ده تا شکر نعمتی را که به من و پدر و مادرم دادی بجا آورم و کار شایسته‌ای انجام دهم که از آن خشنود باشی، و فرزندان مرا صالح گردان؛ من به سوی تو بازمی‌گردم و توبه می‌کنم، و من از مسلمانانم!

- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ. (محمد/۷)
ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اگر (آیین) خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و گامهایتان را استوار می‌دارد.

- وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ. (نجم/۴۸)
و اینکه اوست که بی‌نیاز کرد و سرمایه باقی بخشید.

- رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ. (حشر/۱۰)
پروردگارا! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز، و در دل‌هایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده! پروردگارا، تو مهربان و رحیمی!

- رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ. (ممتحنه/۴)
پروردگارا! ما بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشتیم، و همه فرجامها بسوی تو است!

- رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. (ممتحنه/۵)
پروردگارا! ما را مایه گمراهی کافران قرار مده، و ما را ببخش، ای پروردگار ما که تو عزیز و حکیمی!

- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ. (تغابن/۱۳)

خداوند کسی است که هیچ معبودی جز او نیست، و مؤمنان باید فقط بر او توکل کنند!

- إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ. (تغابن/۱۷)

اگر به خدا قرض الحسنه دهید، آن را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد؛ و خداوند شکرکننده و بردبار است!

- وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا. (طلاق/۳)

و او را از جایی که گمان ندارد روزی می‌دهد؛ و هر کس بر خدا توکل کند، کفایت امرش را می‌کند؛ خداوند فرمان خود را به انجام می‌رساند؛ و خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است!

- رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (تحریم/۸)

پروردگارا! نور ما را کامل کن و ما را ببخش که تو بر هر چیز توانائی!

- رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا. (نوح/۲۸)

پروردگارا! مرا، و پدر و مادرم و تمام کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند، و جمیع مردان و زنان باایمان را بیامرز؛ و ظالمان را جز هلاکت میفز!

- رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا. (مزمّل/۹)

همان پروردگار شرق و غرب که معبودی جز او نیست، او را نگاهبان و وکیل خود انتخاب کن.

ایجاد احساس خوب و شادی در قرآن

ما در جهانی زندگی می‌کنیم که خداوند آن را با قوانینی ثابت آفریده است؛ قانون جذب یکی از قوانین جهان هستی است که می‌گوید: «اگر احساس خوبی داشته باشید، اتفاقات خوبی را تجربه می‌کنید؛ اگر احساس بدی داشته باشید، اتفاقات بدی را تجربه می‌کنید». به میزانی که شما احساس خوبی و آرامش داشته باشید، شرایط و اتفاقاتی را تجربه خواهید کرد که به شما احساس خوب و آرامش بیشتری را می‌دهد. اما می‌بینیم که افرادی بر این عقیده‌اند که: شادی و خوشحالی با دین در تضاد است. انسان باید همیشه غمگین باشد. قانون جذب می‌گوید اگر غمگین و ناراحت باشید، ناراحتی بیشتری را تجربه می‌کنید و از طرف دیگر افراد زیادی هم می‌گویند که باید انسان غمگین باشد. در اینجا ما به یک تضاد برخورد می‌کنیم و قصد داریم در قرآن که کتاب مرجع است، این موضوع را بررسی کنیم.

قانون جذب می‌گوید: هر فکر و احساس شما دارای یک فرکانس است، این فرکانس به جهان هستی ارسال می‌شود و جهان فرکانس شما را دریافت می‌کند و آن را مجدد به صورت‌های مختلف (اتفاق، شرایط، افراد، ماده و...) به زندگی شما بر می‌گرداند. به‌طور مثال اگر شما امیدوار باشید، احساس خوب داشته باشید در حال ارسال فرکانس مثبت به جهان هستی هستید و در همه حال و در هر شرایطی فقط و فقط اتفاقات خوب را تجربه خواهید کرد. کلمه حُزَن در قرآن به معنای اندوهگین و غمگین است. این کلمه ۴۲ بار و در ۲۵ سوره در قرآن آمده است، که از این ۴۲ مرتبه ۳۵ بار با حرف «لا» یعنی به صورت نفی آمده است.

- أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (يونس/۶۲)

آگاه باشید (دوستان و) اولیای خدا، نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند!
این آیه به این موضوع اشاره می‌کند که افرادی که با خداوند رابطه بسیار خوب و قوی ایجاد کرده‌اند، نه ترسی دارند و نه غمی و هیچ‌گاه اندوهگین نمی‌شوند.

- قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَاِذَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (البقرة/۳۸)
گفتیم: «همگی از آن، فرود آیید! هرگاه هدایتی از طرف من برای شما آمد، کسانی که از آن پیروی کنند، نه ترسی بر آنهاست، و نه غمگین شوند.»

این آیه در مورد حضرت آدم و حوا صحبت می‌کند و قانون جذب در قرآن به این صورت توضیح داده شده است که: کسانی که هدایت خداوند را می‌پذیرند، اندوهگین نمی‌شوند، احساس آرامش دارند، در این آیه هم به مفهوم فرکانس اشاره شده است: کسانی که در مسیر هدایت قرار بگیرند، در فرکانس هدایت باشند هیچ‌گاه غم و اندوه و ترس را تجربه نمی‌کنند. فرکانس خداوند با فرکانس غم و اندوه متفاوت است و نمی‌توان هم‌زمان در دو مسیر قرار گرفت.

- وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنُضْرِبُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْأَخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (آل عمران/۱۷۶)

کسانی که در راه کفر، شتاب میکنند، تو را غمگین نسازند! به یقین، آنها هرگز زبانی به خداوند نمی‌رسانند. (بعلاوه) خدا می‌خواهد (آنها را به حال خودشان واگذارد؛ و در نتیجه، بهره‌ای برای آنها در آخرت قرار ندهد. و برای آنها مجازات بزرگی است!

می‌بینیم که قانون جذب در قرآن در این آیه این‌طور مطرح شده است که: خداوند نمی‌خواهد پیامبر دچار احساس بد شود و به‌طور صریح به پیامبر گفته می‌شود که: تو نباید ناراحت شوی، تو نباید اندوهگین شوی، چرا که اگر احساس بدی پیدا کنی اتفاقات بدی برایت رخ می‌دهد.

- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (القصص/۷)

ما به مادر موسی الهام کردیم که: «او را شیر ده؛ و هنگامی که بر او ترسیدی، وی را در دریا (ی نیل) بیفکن؛ و ترس و غمگین مباش، که ما او را به تو بازمی‌گردانیم، و او را از رسولان قرار می‌دهیم!»

- فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (آل عمران/۳۷)

خداوند، او [= مریم] را به طرز نیکویی پذیرفت؛ و به طرز شایسته‌ای، (نهال وجود) او را رویانید (و پرورش داد)؛ و کفالت او را به «زکریا» سپرد. هر زمان زکریا وارد محراب او می‌شد، غذای مخصوصی در آن جا می‌دید. از او پرسید: «ای مریم! این را از کجا آورده‌ای؟!» گفت: «این از سوی خداست. خداوند به هر کس بخواهد، بی حساب روزی می‌دهد.»

- لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (نور/۳۸)

(آنها به سراغ این کارها می‌روند) تا خداوند آنان را به بهترین اعمالی که انجام داده‌اند پاداش دهد، و از فضل خود بر پاداششان بیفزاید؛ و خداوند به هر کس بخواهد بی حساب روزی می‌دهد (و از مواهب بی‌انتهای خویش بهره‌مند می‌سازد).

اعتقاد به قانون جذب و درخواست کردن از خداوند هیچ‌گونه منافاتی با هم ندارند و در سلسله عوامل طولی هم قرار می‌گیرند، جذب (منظور ما از جذب این است که شما بر روی چیزی تمرکز دارید و بعد به آن خواسته یا هدف دست می‌یابید و شاید از راهی که هیچ‌گاه تصورش را هم نمی‌کردید) یکی از تقدیرات الهی است که در اختیار بشر قرار داده شده است.